

Cal Rectoret

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Costat sud de la Carretera de Sabadell a Mollet (B-140)

Coordenades:

Latitud: 41.53301
Longitud: 2.1541
UTM Est (X): 429434
UTM Nord (Y): 4598274

Classificació

Número de fitxa 08260 - 4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Renaixement Popular
Segle XIV - XVI
Any 1336
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad: 08260A01109000 (058)
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dt., 28/04/2009 - 02:00

Descripció

Cal Rectoret es troba situat al costat sud de la Carretera de Sabadell a Mollet (B-140), a l'alçada d'una rotonda que porta en direcció nord al nucli de Santiga, i cap al sud per la carretera de Ripollet. Per entrar al recinte del pàrking del restaurant de Cal Rectoret cal agafar la carretera de Ripollet. El mas es veu des de la

carretera.

Can Rectoret és una masia del s.XVI molt modificada, desenvolupada en planta baixa i planta pis, amb coberta a dues aigües, de teula àrab. La masia està envoltada de construccions adossades a l'edifici principal que emmascaren les seves façanes. Afegit a la façana principal, orientada a llevant, hi trobem un porxo que funciona com a terrassa exterior del restaurant. La façana és de còdols i maons. A la planta baixa s'hi observa el portal principal d'entrada centrat respecte l'eix de la façana i dues obertures al costat esquerra, una de les quals correspon a finestra. A la planta pis que es troba directament sota teulada presenta dues finestres més. Totes les obertures són construïdes amb maons.

La façana posterior sembla que presenta més alçada. S'hi observa una planta més, marcada per l'existència de les obertures parcialment visibles, que es resumirien en planta baixa, planta pis i golfes. Aquesta diferència potser ve marcada per la topografia actual. Fa l'efecte que la casa es troba enfonsada respecte les cotes actuals que trobem a l'exterior. S'hi observen restes d'arrebossats.

Observacions:

Cal Rectoret de Santiga. Conegut també com antics mas Ferriol i mas Pont, segons CANYAMERES (2009, Fitxa. Pàg. 347).

Actualment funciona com a restaurant. Destaca un pou d'aigua a la cantonada, construït amb maons i coberta en cúpula amb una pica de pedra, igual que els que hom identifica com a pous de vinya. Creiem que tindria la doble utilitat.

Història

Ressenya històrica extreta de CANYAMERES, 2009: La primera referència documental és de l'any 1336. Un dels 15 o 16 masos medievals que van formar el castell termenat de Santiga a finals del segle XIV, era el mas Pont, situat a migdia del castell després del torrent de l'Home Mort. Aquest mas medieval és documentat a partir de les dades de la família que l'habita l'any 1369 en què a la visita pastoral a la parròquia de Santiga del bisbe de Barcelona consta que el rector és Galceran de Ribes, de la nissaga de propietaris del castell, i els parroquians entrevistats són Asbert Ferran, Ferrer Ferran, Antic de Pont i Ramon Seriol.

Antic Pont, el tornem a trobar documentat l'any 1375 en un establiment del tutor i curador dels fills de Berenguer de Riba, senyor de la casa de Santiga, que estableix a cens de 8 sous a Antic Pont una peça de terra anomenada el camp de Pont de la parròquia de Santiga. El dia 21 de setembre de 1437 se signen capítols matrimonials entre Bartomeu Pont, fill de Miquel Pont, i de Francesca, difunta, pagesos de Santiga, amb Francesca Onyó i Gelabert, pubilla i filla de Pere Onyó, difunt, i Francesca Gelabert i Millars, també de Santiga. Un cabaler d'aquest mas es casà i per tant passa al mas Gelabert, on també es cognominaren Pont.

L'any 1480 Joan Ravella i Gabriela Ravella i Pont, cònjuge usufructuari i propietària respectivament, restitueixen el mas Pont de Santiga a favor de la Sra. Isabel de Sentmenat, senyora del castell de Santiga i senyora al·lodial del mas Pont. Aquest és el final del mas Pont com a mas independent del castell de Santiga. A partir d'aquesta restitució, sempre més fins a les segregacions del segle XX de terres i cases de la propietat del castell de Santiga, restarà unit a la gran propietat com a masoveria.

En el decurs del segle XVI, el mas Pont serà habitat per la família Ferriol o Furriol, i aquest serà el nom del mas que perdurarà fins ben entrat el segle XX en què canviarà pel de cal Rectoret. L'any 1552 habitava aquest mas Pont, Antoni Just àlies Ferriol, fill de Roc Just àlies Ferriol, i d'Antiga.

A finals del segle XVIII, l'any 1798 en l'acta de presa de possessió de l'heretat del castell de Santiga pel procurador del duc d'Hixar consta que el procurador del duc, els testimonis, i el notari van entrar al portal major de la casa Furriol que habita com a masover Josep Fadó, un cabaler de can Fadó de la parròquia de

Sant Feliu de Sabadell.

Can Ferriol o Furriol, era encara documentat amb aquest nom a principis del segle XX, quan segons explica Joan Ricart s'instal·la Jaume Fité Alemany a un dels quatre habitatges en què s'havia dividit el mas Ferriol. La seva biografia carregada d'anècdotes i el sobrenom "Rectorer" explicat per Joan Ricart, són la part més viva d'aquest petit mas medieval estroncat en la seva evolució normal i al qual la fama com a restaurant que ha tingut a la segona meitat del segle XX, l'ha fet sortir de l'anonimat d'una masoveria de segles. El fet de ser una masoveria ja des de finals del segle XV fa que l'edifici, tot i que molt transformat pel fet de fer-hi quatre habitatges més l'adaptació a restaurant, mantingui una estructura indefinida i bastant estranya, però interessant des del punt de vista de la comparativa de l'evolució d'un mas normal de la zona respecte d'aquest.

Bibliografia

CANYAMERES, Esteve (2009). Masos, masies i masoveries. Estudi de l'agricultura de Santa Perpètua de Mogoda i Santiga (segles XI-XX). Edita: Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

RICART, Joan et alii (1993). Temps enrera, portes endins. Santa Perpètua de Mogoda. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

